

Svar på fullmäktige Sari Mäkimattilas motion om kurs i kristen dogmatik för samfällighetens förtroendevalda

Gemensamma kyrkofullmäktige 12.12.2024 § 107
405/00.00.04/2024

Beslutsförslag

Gemensamma kyrkofullmäktige
1) antecknar svaret på motionen för kännedom
2) konstaterar att ärendet därmed är slutbehandlat.

Behandling

Under behandlingen gjordes ett inlägg.

Beslut

Beslutsförslaget godkändes.

Gemensamma kyrkorådet 31.10.2024 § 327

Föredragande Samfällighetens direktör Rintamäki Juha

Beslutsförslag

Kyrkorådet föreslår att kyrkofullmäktige
1) antecknar svaret på motionen för kännedom
2) konstaterar att ärendet därmed är slutbehandlat.

Behandling

Under behandlingen gjordes ett inlägg.

Beslut

Beslutsförslaget godkändes.

Redogörelse

Bakgrund

Sari Mäkimattila, medlem av kyrkofullmäktige och kyrkorådet har lämnat in en motion som gäller de förtroendevaldas behov erfarenhet av kunskaper i kristen dogmatik.

Motionens innehåll:

Förståelse och respekt för doktrinära åsikter i den kyrkliga debatten och beaktande av dessa då beslut fattas i Helsingfors kyrkliga samfällighet.

Dogmatiken granskar den kristna tron och dess sanningsbegrepp som utgör grunden för självinsikt och kyrkans existens. Dogmatiken vilar inte på individens tro, upplevelser eller ideologi.

Samfällighetens förtroendevalda måste ha tillräcklig faktabaserad kunskap för att vid

beslutsfattandet kunna uppfylla bestämmelserna i 2 § i kyrkolagen.

Kyrkan bekänner sig till den kristna tro som grundar sig på Bibeln och som är uttalad i den äldsta kyrkans tre bekännelser och i de lutherska bekännelseskriterierna. Kyrkans bekännelse uttrycks närmare i kyrkoordningen.

I enlighet med sin bekännelse förkunnar kyrkan Guds ord och förvaltar sakramenten samt verkar också i övrigt för att sprida det kristna budskapet och förverkliga kärleken till nästan.

Förverkligande: Till kurslärare kallas stiftets biskop/biskopar eller en akademiskt bildad dogmatiker .

Svar på motionen

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland förväntar sig och hoppas på att dess medlemmar växer i som kristna i den egna församlingen. Kyrkans medlemsstig börjar vid dopet. Under skriftskolan lär man sig mer och fördjupar sig i den lutherska tron och församlingens liv. Konfirmationen kan också ses som ett slags examen. Genom skriftskolan och konfirmationen får kyrkans medlemmar bli en rätt att vara fadder, dvs undervisa andra i trosfrågor och kan också bli förtroendevald. Förhoppningsvis deltar medlemmarna efter skriftskolan också aktivt i församlingens verksamhet så för att de får lära sig tillräckligt om religion och tro. Om en enskild församling ställer högre förväntningar än så på sina medlemmar är det något som församlingen själv ska besluta om.

I Finland har kyrkan representativ och episkopal maktfördelning. Den representativa makten innebär att församlingarna har rätt att självständigt besluta om sin ekonomi och organisation. Den episkopala makten hänför sig till läran och hur den ska följas. Avsikten med denna fördelning är att läran inte ska få påverka de ekonomiska besluten. Därför är prästerna underställda domkapitlet och läran övervakas av biskopen och domkapitlet. Tillspetsat innebär detta att församlingens präster får bestämma på vilket sätt religionen undervisas och förverkligas i församlingen. Samfällighetens åsikt har ingen större betydelse i dessa frågor.

Om något mötesärende uttryckligen kräver teologisk kompetens kan man be kyrkoherdarna eller samfällighetens teologer om en utredning. Hittills har man följt detta mönster dvs vid behov bett kyrkoherdarna om ett utlåtande. I övrigt är grundantagandet att en sakkunnig och beredaren vid behov tar upp sådana frågor. Helsingfors samfällighet har många anställda som har den teologiska kompetens som behövs: präster, diakoner, ungdomsarbetsledare och sakkunniga inom fostran. Dessutom förutsätts att samfällighetens direktör har behörighet för kyrkoherdetjänst.

Att bekanta sig med dogmerna har per se inte förbättrat den allmänna atmosfären. Det finns lika många tolkningar av dogmerna som det finns människor. Däremot ökar församlingens liv och deltagandet i detta de gemensamma upplevelserna av Gud och församlingen. Positiva minnen och upplevelser av det gemensamma församlingens liv är det bästa sättet att öka förståelsen för hur mångfacetterad den grupp människor är som utgör en församling.

Förutsättningarna för att verka som förtroendevald måste rättfärdigas via församlingens undervisning (skriftskolan). Detta bör betraktas som tillräcklig teologisk kompetensnivå med tanke på de förtroendevaldas uppgift. Det är utan vidare klart att ju mer man fördjupar sig i den kristna fostran och vården av det andliga livet (KO

3:18), desto lättare är det att finna samsyn i fråga om hur församlingsverksamheten ska ordnas. Eftersom det entydigt är fråga om en uppgift som ankommer på församlingarna är det följaktligen motiverat att överlåta skötseln av detta till församlingarna.

Risk- och konsekvensbedömning

Ärendet kräver inte barnkonsekvensbedömning.

Tilläggsuppgifter

Stefan Forsén, stefan.forsen@evl.fi